

има написан разказ "Лудата", и предложи да бъде прочетен в класа. Георгиев се съгласи. Вапцаров прочете разказа си. Една луда жена попаднала в черква и там се отнася с насмешка към олтара и разпятието. Събаря една свещ и подпалва дрехите си, които почват да горят. Лудата е безпомощна да избяга. Тя коленичи пред олтара и, виждайки неизбежната си смърт, у нея настъпва просветление и тя се моли като нормално същество: не вика, не бяга като преди, а спокойно се предава на смъртта.

Учителят не беше съгласен с тоя край на разказа - намираше го за неправдоподобен. Ние пък държехме за Вапцарова и така приключи спора.

Вапцаров много обичаше Яворова и познаваше поезията му. С особена любов говореше за художника К.Църкелов, който ходел у тях, в Банско, когато рисувал из Пирина.

Вапцаров четеше литературния вестник "Глобус" и поддържаше връзки с някои млади писатели.

Декламираше ни е стихотворението за своята първа любов:

"Ти помниш ли край пътя параклиса,
дванадесетте извити тополи,
където ти толкова често ми се моли
и клетва за вяност подписа?

.....

Ти помниш ли, аз няма да забравя?
Но всичко това е толкова далече
и всичко се измени от тогава".^{1/}

Писал е стихове под непосредствено впечатление от обстановката, където се намираше. Когато служехме в кораба "Камчия", написа стихотворението:

"Седиме в кубрика^{2/} и пушиме цигари".

На вълн вятърът свири, светлината в кубрика е слаба и идва от фенел обвит в някаква решетка. Вапцаров продължава:

"Разбихме били маската му зла,
та нам ни трябва силна светлина".

Друг път в електрическата централа написа стихотворение за вълна. Лето се там куче, дошло да дири по-топло място. Запомнил съм само един стих: "Не е ли същата несрета?" като сравняваше кучето с нашата съдба.

Вапцаров беше идеалист в схващането си за жената. Заварих го веднаж, в кубрика на "Камчия" по време между два лагера, да спори с другарите си по въпроса: кое води мъжа към жената - дали плътското или духовното. Вапцаров поддържал, че който обичал жена, не се влечел от плътското.

1/ Тия тополи се намират край гр. Банско, по пътя за Неврокоп.

2/ Кубрик - спално помещение на нисшия персонал.